

Rigsdag. Saa man kunde jo meget godt hævde, at først og fremmest gælder det om at opfylde Grundloven. Vilde man saa yderligere forandre Forholdet — ja, saa er der jo ikke noget i Vejen derfor. Det var den første Bemærkning, jeg vilde gøre, baade til den højtærede Konseilspræsident og til Flertallets ærede Ordfører. Men dernæst vil jeg gribe, hvad den ærede Ordfører for Flertallet sagde: at man enten maa opfylde Grundloven eller forandre den — og sige: nu vel, hvis det er Flertallets og Regeringens Standpunkt, og de afvise vort Forslag, der er en Fordring til Opfyldelse af Grundloven, er det altsaa deres Pligt at forandre den, og saa maa det ske snart, det maa ske hurtigt. Thi naar de indrømme — hvad de gjorde — at den nuværende Ordning er uholdbar, er uretfærdig, kunne vi ikke blive ved ret længe at leve paa en saadan Ordning, og det kan navnlig ikke — det var Kernepunktet i mit indledende Foredrag, som den højtærede Konseilspræsident gik ganske udenom — det kan navnlig ikke en parlamentarisk Regering gøre, hvis eneste Leveberettigelse er, at den hviler paa et parlamentarisk Flertal, et Folkeflertal. En Højregering, en provisorisk Regering, kunde sætte sig ud over adskillige Hensyn; men en Flertalsregering, en parlamentarisk Regering som den nuværende maa først og fremmest sørge for, at selve dens Eksistensberettigelse er i Orden. Og dens Eksistensberettigelse er, at den har sin Støtte i et parlamentarisk Flertal, et virkeligt Folkeflertal.

Den højtærede Konseilspræsident opholdt sig ved nogle af mine Tal, som han havde misforstaaet — jeg havde talt om Landbrugsbefolkningen, ikke om Landboerne. At den højtærede Konseilspræsident mente at kunne gøre visse Berigtigelser dertil, har i og for sig intet at sige; thi sikkert er det, at Landbrugsbefolkningen ikke danner Flertallet i Befolkningen, men har et Flertal her. Det er jo for øvrigt underordnet, hvad jeg ogsaa sagde i mit indledende Foredrag. Det var ikke det, jeg lagde Hovedvægten paa. Men jeg oplyste — og det gik den højtærede Konseilspræsident ganske udenom —, at det Flertal, det Parti, hvorpaa den nuværende Regering støtter sig, ikke repræsenterer et

Flertal i Befolkningen. Det Parti repræsenterer kun 1,151,000 Indbyggere. Udenfor, ved Siden af, eller mod denne Del af Befolkningen staar 1,312,000 Indbyggere. Jeg vilde gerne have, at Konseilspræsidenten, hvis han atter tog Ordet, gik lidt nærmere ind paa dette, for det gik han ganske udenom. Men det var Kernepunktet i mit indledende Foredrag, Hovedpunktet i Forslagsstillernes Standpunkt. Saa uretfærdig er den nuværende Valgkredsordning allerede bleven, at man har den ganske meningsløse Ting, en saakaldt Flertalsregering, der kun repræsenterer et Mindretal i Befolkningen. Naar man er kommen saa vidt, er der ingen Tid at give bort, saa haster det, thi saa er selve Grundlaget for vor Statsstyrelse forfalsket, selve Parlamentarismen er forfalsket derigennem. Vi kunne faa Vedtagelser her i Tinget som Udtryk for et Folketingsflertal, men som ikke ere Udtryk for Folkeflertallet. Det er en uholdbar Ordning, og den er det i den Grad, at vi med det allerførste, saa hurtigt som paa nogen Maade muligt, maa skride til enten det ene eller det andet eller — som jeg før sagde — begge Dele. Men der maa gøres noget. Der er kun een Ting, vi ikke kunne gøre, nemlig lægge Hænderne i Skødet og lade Aarene gaa. Det forekommer mig, at det var det, som baade den højtærede Konseilspræsident og den ærede Ordfører for Flertallet egentlig vilde. De vilde se Tiden an, lade Aarene gaa: kommer Tid, kommer Raad, en Gang skulle vi dog til en Grundlovsforandring; men *naar* fik vi intet som helst at vide om. At en Grundlovsforandring i og for sig er en vanskelig og besværlig Vej, hvorimod Grundlovens Opfyldelse er let og hurtig, hvis man ellers har Villie til det, det er sikkert nok.

Den højtærede Konseilspræsident kom allerede ind paa forskellige Spørgsmaal, der kunde rejse sig. Naar der skal skrides til en Forandring af Grundloven, vilde det saa være muligt for Regeringspartiet at begrænse sit Krav alene til dette ene Forhold? Det er muligt, at det kan gøres, men det vil være svært, der vil rejse sig mange Ønsker, naar vi skulle til at forandre Grundloven. Den højtærede Konseilspræsident nævnte morsomt nok en Ting, som han mente maatte forandres